

Katedra teorie a kritiky DAMU

AR 2018/219

Bakalárska diplomová práca

Veronika Švecová: Reflexe normalizace v současném divadle a dramatu

Posudok školiteľky

Veronika Švecová pri voľbe témy voľne nadviazala na semestrálnu prácu z druhého ročníka Seminára histórie, kedy sa zameriavala na reflexiu normalizácie v tvorbe českých divadelníkov.

Napriek tomu, že diplomantka vedela, že nejde o ľahkú problematiku a spočiatku vypracovala prvotnú rešerš literatúry a prameňov, stanovila si hypotézy, nastolila štruktúru práce, v istom momente nastala stagnácia, ktorú neskôr doháňala tzv. na poslednú chvíľu. To malo za následok, že práca neprešla (podľa názoru školiteľky) dostatočným kritickým čítaním, absentuje v nej autorský odstup, ale aj odstránenie zbytočných formálnych, štylistických alebo obsahových rezerv.

Veronika Švecová rozdelila prácu na dve časti. Prvú nazvala Historiografickou a predstavuje obdobie normalizácie v širšom spoločenskom a politickom kontexte, stručne a heslovito objasňuje základnú terminológiu normalizácie, napr. disent, Charta 77, apod. Samostatnú kapitolu venuje STB, jej systému a fungovaniu. Hoci Švecová vychádza z relevantnej literatúry, nie je možné sa zbaviť dojmu, že ide viac o všeobecnejšiu charakteristiku obdobia, ktorá ma podobu rozsiahlejšej seminárnej práce, a vzhľadom na tému diplomovej práce, v tejto časti chýba priama súvislosť s divadelným kontextom, respektíve aspoň vo forme pomenovania funkcie a podoby divadelných aktivít, ktoré na totalitu reagovali a reflektovali v minulom režime.

Druhá časť je analytická, v tej sa autorka venuje inscenáciám a textom, ktoré sa k problematike reflexie normalizácie vyjadrujú a vznikli za posledných desať rokov: Protest/Rest (ŠD Praha), Elity (SND, Bratislava/JD, České Budějovice), Agent tzv. spoločenský (Testis, Praha), Šedá sedmdesátá aneb Husákovo ticho (DNz, Praha) a napokon dramatický text Komunizmus, ktorý v roku 2008 napísal Viliam Klimáček. Hoci diplomantka píše, že Klimáčkova hra v českom divadle výraznejšie inscenačné výsledky nepriniesla, štyri inscenácie sú dostatočným materiálom aspoň na kondenzovanejšiu analýzu, a to už nehovoriac o tej slovenskej, v réžii Martina Čičváka.

Diplomantka postupuje v tejto časti od textu k inscenácii, snaží sa postihnúť a charakterizovať základné dramatické a následne dramaturgické východiská, vždy ale s ohľadom na hlavnú tému – reflexiu normalizačnej éry. To ju samozrejme trochu zväzuje od

kritickejšieho rozboru, Švecová neustále sleduje, v čom spočíva reflexia, aké sú tam charakteristické znaky atd. Inscenácie podrobí skôr recenzii než analýze, škoda, že sa výraznejšie nevymedzuje voči kritikám, ktoré vyšli, respektíve použité citáty ďalej nerozvíjajú výraznejší polemický dialóg s autormi recenzií.

Veronika Švecová vybrala tituly, ktoré rozhodne patria k zaujímavým, ktoré si zaslúžia byť predmetom analýzy, kritickej diskusie, a v neposlednom rade je chvályhodné, že sa české a slovenské divadlo systematicky obracia k vlastnej minulosti.

Navzdory tomu, že výsledná diplomová bakalárska práca má výraznejší potenciál (aj sama diplomantka, pozn. Školiteľky) žiaľ, miestami ostáva len v čiernobielym nazeraní.

Práca spĺňa všetky formálne náležitosti, doporučujem ju k obhajobe, po úspešnej obhajobe navrhujem hodnotiť známku:....

Mgr. Art. Eva Kyselová, PhD.

V Prahe, dňa 12.6. 2019